

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. II. Quid dicendum de legibus in aliis Regnis, & Provinciis, Romano
Imperio non subjectis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

ret lex nondum eâ solemnitate promulgata, nondum eâ teneretur: ideo Vasq. *ibid.* promulgationem ad legis essentiam pertinere dicit. Est siquidem lex imperium per se aptum, ut ad operandum obliget, cujusmodi non est Superioris imperium, mente retentum; neque enim quacunque ratione explicatum, sed propositum eâ solemnitate, & modo, quo sufficienter omnes intelligant esse præceptum Principis, & non prius. Nam aliàs legislator vellet lege sua formaliter obligatos, qui debitam legis notitiam non habent, quod est impossibile. Et ideo lex in metropoli alicujus provinciæ solemniter promulgata, qua debet ligari tota Provincia, non obligabit prius incolas dictæ metropolis, quàm etiam ad reliquas ejus provinciæ civitates debita notitia de solemnitate ejus promulgatione in metropoli diffusa sit (saltem nisi aliud legislator declaret; quia sic civitates illius Provinciæ comparantur ad totam provinciam, ut ejus partes; hæ autem non ligantur, nisi ligetur tota provincia, ut constat ex n. 103.

131. Not. 2. ad hoc, ut lex vim suam exerat, seu effectum obligationis in subdito pariat, cui licitè pro sensu composito talis legis, contravenire non possit, & necessariam in quavis lege, ex natura legis præcipientis, vel prohibentis, à nobis intelligi publicationem, seu intimationem ejus solemnem (de qua n. 109.) non secundum se, sed cum latitudine temporis, etiam, postquam facta est in civitate, vel Residentia Principis, quod requiritur consideratis circumstantijs, ut in tali communitate innotescere possit mens, & intentio legis. Secus enim observantiam legislator imprudenter exigeret (si, quid subditus, vi talis legis teneatur, scire non posset) ac ejus transgressorem injustè puniret; cum, non servare legem, quæ sciri non potuit, careat omni culpâ. Ex quo tandem sequitur, ex hoc præcisè, quod voluntas Principis in uno loco publico talis civitatis, vel provinciæ, aut Regni, vel per solemnem scripturam, vel voce præconis vulgata sit, nondum censeri eam sufficienter promulgatam promulgatione requisita, ut lex sit substantialiter constituta in esse potentis obligare, nisi prout conjuncta cum ea latitudine temporis, quæ moraliter, seu prudenti hominum judicio ne-

Tom. I.

cessaria est, ut innotescat Communitati per eam ligandæ.

§. II.

Quid dicendum de legibus in aliis Regnis, & Provinciis, Romano Imperio non subjectis?

Resp. quoties in illis Regnis, & Provinciis, neque consuetudo, neque particulare statutum vim legis sufficienter promulgata suspendens extat, toties in, & de ipsdem, juxta legis naturam num. præced. positam, judicandum esse, nimirum statim obligare modò jam explicatò. Hinc licet valde probabile sit, quòd, quando ditiones illæ magnam habent vastitatem, etiam in illis sufficiat unica promulgatio explicata, (si spectemus præcisè naturam legis, secundum jus naturale) id tamen debere intelligi de promulgatione legis cum latitudine temporis, ad eum finem moraliter, seu prudenti hominum judicio, necessariâ.

132. Si quæras, an lege teneatur, sciens ejus promulgationem in uno loco, si nondum est promulgata in sua provincia, & habet vim obligandi suspensam ad certum tempus; affirmat Sylvester V. *Lex n. 6. dicto 3.* quia frustra expectatur eventus, cuius nullus est effectus, c. cum contingat, de offic. delegat. ergo qui est certus de constitutione, frustra expectat promulgationem in sua provincia, vel lapsum certi temporis: sed verius esse contrarium, sentit Navarrus l. 1. consiliorum. i. n. 17. & Suarez l. 3. t. 18. tum quia sic mens legislatoris est, non obligare prius; tum quia lapsus tanti temporis obligationi legis appositi, est speciale juris beneficium; nemini autem juris beneficium auferendum est. arg. l. 4. §. si quis condemnatus, ff. de re judicata; quod tamen postremum intellige. 1. In casu, quando vis obligativa legis, ex voluntate legislatoris est suspensa ad certum tempus. 2. De lege etiam non suspensa; quando nondum est promulgata in sua provincia, ubi id, vi juris positivi communis, vel municipalis, requiritur ex n. 121. denique etiam in casu, quo sufficit promulgatio legis in Principe loco talis Regni, si non effluxit latitudo temporis, ex natura rei necessarij, ut ad communitates aliarum provincialiarum moraliter diffundi possit.

§. III.

E